

PEDAGOOGIKA
ARHIIVIMUUSEUM
FOND K 14 114

H. a. hra. T. Takjas.

Teie austavat osavõttu Seminari
ruumes korraldatavast vilistlaskonna

KONTSERT-PEOST

laupäeval, 5. märtsil kell 8 õht. loodab

Rakvere Seminari Vilistlaskogu.

päevalehes.

KAVA:

I.

1. Proloog kaasvõitlejaile — vil. L. Klaaman.
2. Pilvele — M. Saar.
3. Sa ise läksid kaugele — M. Saar.
4. Koidul on kõnesid palju — P. J. Hannikainen.
Seminari segakoor.
5. Ländliche Szene — klaveril vil. E. Tamm.
6. Frühlingsrauschen — Sinding,
klaveril vil. L. Koppel.
7. Neegritari hällilaul — G. Glutsam.
8. Aaria op. „Sügismanööver“ — E. Kalman,
laulab vil. S. Pärn-Koch.
9. Küttija laul — J. Sibelius.
10. Poega kiigutades — M. Vegelius.
11. Meië Mari — E. Genez.
12. Demež kaldal — Ungari viis.

Vilistlaskonna kahek. meeskvartett.

Vaheaeg 10 min.

II.

KURIKAKÜLA KULTUURIKANDJAD

Jaani Leemetsa komöödia 3 v. 4 pildis.

Autori lavastusel ja kaastegevusel.

Tegelased:

Georg Mosna, koolijuh.	vil. J. Leemets.
Katariina Lillental, õpt.	õpil. L. Skomarovska.
Aadu Jalakas, õpt.	vil. V. Raam.
Elmar Nõmmiste, õpt.	vil. O. Grüntal.
Friedebärt Opivel	õpil. H. Tamman.
Loviisa Marjapuu	õpil. M. Udal.
Kadri Murakas	õpil. H. Talfeldt.
Jaagup Mühkam	vil. R. Tamm.
Taavet Otstaavel	vil. A. Neudorf.
Mooses Goldvechsel	vil. E. Schwartsberg.
Joonas Näsiniin	vil. T. Takjas.
Min. koolinõunik	vil. M. Gross.

Koolipoisid, külarahvas.

III.

TANTSUKAVA:

I.

Valse.
 Fox-Trott.
 Rheinländer.
 Tango.

II.

Valse Anglaise.
 Fox-Trott.
 Pas d'Espagne.
 Tango.

III.

Valse (daamidele).
 Two-step.
 Fox-Trott.
 Polka.

IV.

Tango.
 Rheinländer.
 Fox-trott.
 Valse finale.

=

Mängib seminari orkester.

Lõpp kell 2 öösel.

=

„Kurikaküla kultuurikandjad.“

3. Leemets'a algupärandi efiendusest seminari saalis 5. märtsil.

1932. Hiljuti tõi üks päewaleht kirjatuuri, kus oli kujutatud tooneturg bebiga ja allkirjaga: „Alinuse kodanik Eestis, kes pole näidendit veel kirjutanud.“

Eõsi, et viimasel ajal on igasuguste mõistluste tagajärjel hakatud kirjutama näidendeid kaunis ohtrasti — kuid ülalnimetatud kirjatuuri liialduseni pole küll veel laugeltni jõutud. „Kurikaküla kultuurikandjad“ on ühe noore autori esimene tükk lawal.

See olewat kirjutatud walmis kolme nädala jooksul, selletõttu wiimistlemata, niidelda kirwetöö. Näidendis on püütud kujutada maa kultuuriliste tegelaste, eriti õpetajate ametalalist ja eraelu, nende wahetordi üksteisega, poolilma-waatelisi suhtumisi, idealismi, elukogetumusi, mõimuahnistsemisi, minewiku arm-said mälestusi jne. jne ning üldist tege-laste suhtumist ümbruskonnale.

Tõttis on ainet sõrdlemisi palju toltu kuhjatud, kindlasti rohkem, kui ühele lawa teosele tarwis oleks; see tõttu jää-wad siseenid nagu lõpuni arendamatuks tunduwad pilakswenitatuna ja jätab kompositsioonilt soowida.

Üldiselt ei jäeta siin puutumata pea-tebagi; nii saawad pihta õpetajad, küll wanad ja noored, koolilõdunilud, hari-

dusosakonna juhid, wallawolikogu, loo-mawelskerid, asunitud, taluteenijad, tõrksmitud, apteekerid jne. — samuti kõit küla organisatsioonid — alates pee-koniühisusega ja lõpetades autowõidu-fõitude puhul lehmade maanteele mitte-lasckmise wastuwõitlemise seltsiga.

Näidendis on toodud tabawaid lau-seid ning sõrdlusi. See on rohkem sõ-naline mäng, kuna liikumisi wähem. Oia täitmisel oli koolijuhataja Georg Moosna (J. Leemets) täiesti wastuwõ-taw; mängis süwenenult tuiues efile ühe „ministeeriumi“ haridusega koolijuhataja (leida koolielus juhik monem naisõpetaja-preili) rõõmud-mured ja kirjatähelelise pedantsuse uhtesti efile. Katariina Lil-lenthall — wanameeline ja walitsushimuline naisõpetaja — (E. Skomarrow-ska) tõlgitses tüüpi kujult päris hästi; paistis aga filma tooni osaline puudus ning wähem lawaline wilumus.

Elmar Nõmmiste (D. Grünt hall) peategelase, noore õpetaja-idealisti osas oleks mõdinud olla werekam. Rohati lats päris hää hea termislike paatosega, kuna teisel kippus tüübigi kalduma tõr-wale.

Madu Jalakas (W. Raam) noore-ma õpetaja osas „Wanemast generat-

siiooni“ — liialdus küll naeruga — mis sündis pea iga sõeldud lause järgi — muide tüüpi päris lena. Friedebart Opi-wel (S. Tamman) — waewalt täisea-lise loomawelskeri linna graadepoissi-afeksti osas oli hea. Eõi efile hästi need uhtustada püüdumised liigutustes ning „mokaotsast“ tõneluses — tarwi-tades ilmetalt sobiwal ja mittesobiwal kohal mõõrdsonalisi täiendusi.

Lowiisa Maripuu (M. Udal) koo-liteenija osas täiesti oma kohal. Hästi sebiwad temale wanema tülanaise osad. Kadri Murakas (S. Talfeld) talutee-nia osas rahuldaw — kuigi efinemises paistis algaja wäljendusi.

Joones Näsiniin (E. Tattas) asuni-tu joodiku osas oli laitmatult hea. See publikult lawale troninud lallutaja taluwanamees, kel peats siiski omad põhimõttelised seisukohad ja tindlus püüis isegi purjus peaga, oli tõigiti peen-ehitus. Wähemad osalised: Jakob Müh-loom (R. Tamman), Taawet Oskawel (A. Neudorf), Ministeeriumi koo-lilõdunil (M. Gross) täitsid kõit oma osad laitmata.

Rahwast — wäljamüüdud maja. Üldine mulje täiesti rahuõidaw, wahela elawaid aplausegi.

Kui arwesse wõtta tüli kiiret sündi ja osaliste waewa harjutustel, sest täidi

toos waewalt paari nädala jooksul 8—25 kilomeetri tagant, siis ei wõi rohkem nõudagi, kui sel õhtul patuti.

Rõõsolewa näidendi eettekanne semi-nari ringkondade poolt näinud, ei saa jätta märkimata ühte pähewiitfatanud mõtet, et meie wäite linn peidab seni olemaslewas asjaarmastajate grupis efinemate lawalise andega inimeste tõr-wal teisigi, kelle lawalised anded sageli mitte wähemad, kui neil kes end seni ise rakendanud seltskonna teenistusse.

Tõttis küsimus, mis ei ole suutnud wõit tahtnud meie näitlejate-asjaarmas-tajate koondis olla lähemas kontaktis seltskonnaga ja kopteerida endale enda tõrwale ka teisi ja seni lasutamata lawa talente, andes seni patutawatele kuu-dele juure uusi ja tuiues seega meie näiteseltskonda wõimalikult mitmekesistusi.

On ju selge, et asjaarmastajanäitleja ei sunnida palkuda lawalujude mitmekesistusi ja täiust sõrdsest elututselele, seepärast peats seda mitmekesistusi jaa-wutatama uute inimeste hankimisega. Ja seda tingimisel, kui tahetaks olla, nagu sõeldatse, seltskonna teenistuses.

Ra wõimaldab näitlejatrupi suurem isiklik toosseis repertuaari suurendamist ja mitmekesistamist.

PEDAGOOGIKA
ARHIIVMUSEUM
FOND K 14/114 Lina 1